

Գ Լ Դ Ա Ր Դ

(Հեղինակին «Հայրենական» անսխալ հասցեին)

Կը փալէի աւնան մէջէն
Դէպի Գեղարդ,
Որ լեռներու ծոցը մստած
Ըղձանք մ'ինչպէս անդիմադիր
Կ'ուրուագրծէր իր գմբէթին
Սաղաւարսը միակսուր:
Շուրջն իր ծառեր փողոցահայեաց,
Կ'ըմպէին լոյսն օր կը հօսէր
Ամպերէն վար:
Եղնիկ մ'անդին, ժայռի կուեսին,
Այլերովն իր քաւախորհուրդ
Լուռ կը նայէր հորիզոնին:

Գեղարդն ահա,
Լուսաւորչի սուրբ ձեռակէտ,
Որ խաւարին դէմ հեքանոս
Վառեց նրազն ճրիստոնեայ
Եւ Գեղարդովն արիւնավառ
Փորեց, կոփեց կուրծքը ժայռին,
Կերեց ճանաւն այս արտակարգ,
Իբեւ ֆանդակ եւ կաղապար
Մեր հոգիին:

Գեղարդն ահա,
Երգեհոնի նման բացուած
Երկնքին դէմ.
Սեղնաւար փառերն իր սուրբ
Կը թրթրուան
Ժամանակի մասներուն տակ,
Ներենչման պէս այն մարդերուն
Որոնք երկինքն իջեցուցին
Մեր սիրտերուն:

Գեղարդն ահա,
Քարայր մ'ինչպէս խորախորհուրդ,
Միջեւ երէկ մեծ դպրասուն,
Կրակարան խոկումներու,
Տեսիլներու սուրբ կարկենան,
Մութը վաճառ
Բիբիկն ներքեւ անթարթ մոմին:

Ճգնաւորներ,
Խոկումներովն իրենց յըղի,
Մարմինն իրենց վերածեցին
Մեղրամով, միտքն՝ փութայի,
Որոնց մասները հրեղէն
Հիւսեցին լոյս,
ըՍեղծելով հրաւրն անհուն
Մեր արուեստին,
Փոխելով նիւթը հոգիի:

Դամբարան պերն
Իւխաններուն մեր Պրոռօսեան,
Մարդեր, մուրնի եւ անուրջի
Անդունդ խոկի,
Որ ոսկիովն իրենց աննիւթ,
Գիտցան հիւսել
Երազն անսուտ ապագային,
Մարմիններէն իրենց անդին:

Կը զատուի ան, Գեղարդն հրաւր,
Կառոյցներէն մեր վանքերուն,
Այլախորհուրդ եւ այլաւէն,
Սրլափն տակ հայ հոգիին
Հագած մարմին:
Ո՞վ սորվեցուց մեզի ըլլալ
Ուրիշներէն այսօրն տարբեր:

Հոգիները կեցած յակնիւ,
Կը նային դեռ օրմերէն գործ,
Հրեւեսակներ լուռ կը փալեն
Կամարներուն ներքեւ աղօս:
Ջուրի թել մը, սրբինգ անլուռ,
Ժայռի ծոցէն կ'առնէ ըսկիզբ,
Երգելու տալն յաւերժութեան:

Գիւղականներէն, ուսաններէն,
Երիտասարդ, կին ու աղջիկ,
Շուրջն են վանքին,
Ծառերու լայն, փողոցը շուրջն
Մասաղեղու գառ ու ճիւղար:

AUTUMN GARDEN

Do not grow pale, autumn garden,
 Don't gather yourself (to bid goodbye),
 Retain your flame and hues golden,
 Falling-leaf-time, come not yet nigh.
 Clear brook, passing the garden through,
 Do not become choked by ice,
 Do not efface the pear-trees red hue,
 You careless wind by sly device.
 Still under these fiery trees
 My heart will be waiting for love,
 Will yet open its deep abyss
 With untold words its love to prove.
 And mix still with the water's voice
 Its happiness with clapping cheer,
 Autumn brook, still sing and rejoice,
 Defoliation, come not yet near.

Trans. MANOUKIAN

SILVA GABOUDIGIAN

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Ու պահ մը դեռ պիտ' ըզմայլիմ սա ծառերով վարսագեղ,
 Պիտ' ունկրնդեմ հրաւերին բարձունքներուն արսաբաց.
 Պիտի թախծիմ սա արեւուն հոգեվարժովը շրջեղ,
 Պիտի անոյշ-անոյշ սրգամ երազներու անցքն անդարձ:

Յամենալ դեռ պահ մը սա ցուրտ մայրամուտին,
 Կանչել մէկիկ-մէկիկ յուշերդ վայրավասին՝
 Որ գամ հեռունեւէն, լեզի թեւեր բերեն,
 Ազատագրեն հոգին մութէն այս անդունդին:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Ուխտ, պատարագ,
 Եւ հոգիներն մեր լեռներուն,
 Թախծոս, զուարթ,
 Բռնած մոմեր, հիւղեր կամաչ,
 Կ'երգեն երգը մեր աշխարհի
 Նորաստեղծման:

Զանգակներու անձեւին մէջ,
 Դրած անսես թազն Աստուծոյ,

Վանքը հրաւ, ճես, կը բաղխէ,
 Գաւազանովն աղամանդէ,
 Երկինքներու կապոյտ դրան,
 Աղետեղու խաղաղութիւն
 Ու բարութիւն
 Վըրան արեան հեղեղներուն,
 Մութ սիրտներուն,
 Վըրան համայն հայոց երկրին: